

Açmazın Kollarında

– halisi · 31 Ocak 2018

Umut yokluğa mahkûm, suya yazılmış yazı,
Ya da kaçan bir tavşan, bense peşinde tazı.

Yoruldum gece gündüz, ardı sıra koşmaktan,
Muhalin deryasında, dalgalanıp coşmaktan.

Takvimin yaprakları düşerken birer birer,
Mum alevi misali, mahzun yüreğim titrer.

Kırık saza dönerim, darmadağın tellerim,
Dermanını yitirir, mızrap tutmaz ellerim.

Notalar öksüz yetim, ne güfte var ne beste,
Harlanır yürek korum, aldığım her nefeste.

Nadim mücrimler gibi öne eğilir başım,
Yanağıma sessizce, süzülür çeşm-i yaşım.

Hıçkırıklar içinde duyulmazken sözlerim,
Anlamsızca boşluğa, bakar dalar gözlerim.

Renkler Flulaşır da, silinirken tüm mekân,
Açmazın kollarında, tükenirim an be an.